

[Lorentzen.]

betale, for det er dog i første instans dem, der må være ansvarlige for selve bidragene, mere end det offentlige. I så henseende har jeg på fornemmelsen, at det ikke står altfor godt til. Skal man yderligere overveje dette lovforslag, hvad jeg ikke har noget ønske om, beder jeg altså om, at dette spørgsmål må blive inddraget i overvejelserne, men iøvrigt skal jeg anbefale lovforslaget.

Erna Sørensen: På mit partis vegne skal jeg tiltræde det her foreliggende forslag til ændring i forsorgslovens regler om normalbidragenes størrelse og deres udbetaling.

Jeg takker den højtærede socialminister, fordi han på eget initiativ har taget denne lovændring op til behandling, og fordi han har forstået, med hvilke vanskeligheder den enlige forsørger i dag kæmper for en eksistens for sig og børnene.

Der er en ting, som jeg i denne forbindelse kunne lide at vide, nemlig hvordan det går med inddrivningen af de forskudsvis udbetalte beløb. Da vi sidst havde spørgsmålet til behandling, oplystes det, at der var en kolossalt ringe procent ikke mindst af gifte huskere af underholdsbidrag. Såvidt jeg husker, var man helt nede på en opkrævningsprocent af omkring 40, og jeg fik da indtryk af, at man ville bruge, om jeg så må sige, en noget skrapmere fremgangsmåde, for at stat og kommune ikke skulle belastes med så store årlige udgifter, udgifter, som ved den nu foreslåede ordning jo også bliver meget forøget, nemlig med 5 mill. kr. Jeg vil gerne vide, om der kunne gøres noget for at inddrive underholdsbidragene mere effektivt, end man gør nu.

Det ville endvidere være en fordel, hvis man, når man senere tager spørgsmålet op til behandling, også foreslår en ændring i udbetalingsgrænsen, som vi ved i mange tilfælde virker meget hårdt for de enkelte kvinder, der arbejder dagen lang, og som mange gange overraskes, når de har disponeret og regnet med at få bidraget forskudsvis udbetalt til de fornødne klæder og til fodtøj, idet de får at vide enten, at deres bidrag helt bortfalder, eller også at de kun får forskudsvis udbetaling af en del af beløbet.

Det er en betydelig forbedring, der nu foreslås, og jeg vil derfor gerne give mit partis tilsagn om at medvirke til, at lovforslaget vedtages hurtigst muligt, sådan at man kan gå i gang med at regulere bidragene pr. 1. april d. å.

Svend Jørgensen: Bestemmelsen i forsorgslovens § 193 om, at normalbidragene kun reguleres hvert andet år, har naturligvis været uheldig i en tid som den, vi lever i, da pristallet faktisk stiger fra måned til måned. Det er derfor rimeligt, at man nu, uanset at der kun er gået et år, siden bidragene sidst blev reguleret, påny ændrer ved satsene.

Den foreslåede forhøjelse af normalbidragene på ca. 19 pct. er rimelig i betragtning af, at pristallet alene for fødemidler og beklædning fra januar 1950 og til januar 1951 er steget med 18,9 pct. Vi kan derfor tiltræde forslaget, herunder også bestemmelsen om at fastsættelsen af normalbidraget fremtidig finder sted hvert år, men jeg finder, at det ville være rimeligt, om man i loven tilføjede, at denne fastlæggelse af bidraget bør ske inden den 1. april.

Det er næsten synd at bebrejde den højtærede socialminister noget i anledning af lovforslaget, men skulle der endelig ankes over noget, må det være det, at lovforslaget ikke har været fremsat noget tidligere, således at det kunne have været gennemført inden den 1. april. Jeg har gentagne gange fra dette sted gjort opmærksom på, at det er urigtigt overfor den kommunale administration, at rigsdagen gennemfører love af denne art med tilbagevirkende kraft. Med hensyn til dette lovforslag ligger sagen således, at der i mangfoldige tilfælde allerede i tiden fra 1. april og til dato er udbetalt bidrag, og disse skal altså reguleres, der skal efterbetales det manglende beløb. Det gælder underholdsbidragene til børn i og udenfor ægteskab, og det gælder bidrag til enkebørn, og det gælder endelig også børnetillæggene til aldersrente- og invaliderentemodtagere med børn. For de sidstes vedkommende skal man altså i kommunerne efterregne alle skemaer. Det er givet, at det giver øgede besværligheder for den kommunale administration. Vi vidste også før den 1. april, at pristallet var steget overmåde stærkt, og at det ville være rimeligt at forhøje disse bidrag, og lovforslaget kunne derfor godt være fremsat noget tidligere. Jeg erkender imidlertid, at som den politiske situation lå i tiden før og omkring det økonomiske forlig, ville det vel have været vanskeligt for den højtærede minister at få et forslag som dette fremsat og behandlet.

Med hensyn til det spørgsmål, der er blevet rejst af de ærede foregående talere,